

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det er virkelig alvorligt ment, når vi siger, at tryghed er vigtigt for Det Konservative Folkeparti. Vi tror bare ikke, at de eksempler, som fru Lilli Gyldenkilde tager frem her, i virkeligheden vil skabe tryghed for lønmodtagerne generelt set. Vi tror, at den største tryghed, vi kan give vores lønmodtagere, er, at vi har et dynamisk erhvervsliv, som er i stand til at tilpasse sig den udvikling, der sker ude omkring på verdensmarkedet. Det vil ikke være en tryghed – det vil i hvert fald være en falsk tryghed – hvis det, vi sikrer, alene er, at en virksomhed, uanset om der er basis for den, altså om der er brug for de produkter, den producerer, under alle omstændigheder også skal eksistere og dermed arbejdspladserne eksistere.

Det vigtigste for os er, at vi har et dynamisk erhvervsliv, som har mulighed for at blive ved med at etablere nye virksomheder, nye arbejdspladser, og det skulle også give den største tryghed for alle dem, der er beskæftigede ude i det danske erhvervsliv. Vi mener det således virkelig alvorligt, men vi ser nok lidt forskelligt på, hvilke betingelser erhvervslivet står over for i konkurrencen på det internationale marked.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne ganske kort bekræfte, at vi mener det meget alvorligt. Jeg vil ikke her tage stilling til den sag, som hr. Taanquist opruller, fordi jeg ikke har detailkendskab til den. Men jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at vi jo i lovkataloget har bebudet, at vi vil se på forhandlings- og varslingsregler i forbindelse med større kollektive afskedigelser, og det gør vi så på sædvanlig vis ved, at vi har lavet en høring i forhold til arbejdsmarkedets parter, hvor vi beder arbejdsmarkedets parter om at tage den enighed, som de i 1984 gav udtryk for, op til fornyet overvejelse og vurdere, om der er behov for at revidere de forhandlings- og varslingsregler, som blev fastlagt i 1984, og vurdere disse regler i relation til parternes egne aftaler om samarbejdsforhold på virksomhederne, al den stund de samarbejdsaftaler, der er indgået, i vid udstrækning er mere tryghedssikrende end den lovgivning, vi har, og sådan skal det

sikkert også være. Vi afventer altså et svar fra arbejdsmarkedets parter og er så indstillet på at tage fat på den problemkreds, som er blevet omtalt her i dag.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ja, og det var så det! For så kan man altså forestille sig, at der nu skal nedsættes nye udvalg, som skal se på dette her, og ingen steder kommer vi.

Jeg har naturligvis ikke noget imod, at man taler med arbejdsmarkedets parter om det her, men vi ved jo alle sammen, hvordan det kommer til at gå. Vi har hørt, hvad den konservative ordfører sagde. Han sagde: Vi kan ikke sikre et dynamisk erhvervsliv, hvis vi laver samme regler om f.eks. tryghed i ansættelsen, som man har i Sverige. Må jeg have lov til at spørge: Har man ikke et dynamisk erhvervsliv i Sverige? Jo, det har man da. Det er faktisk svenskerne, som er begyndt at opkøbe danske virksomheder. Men i Sverige har man altså nogle ganske gode varslingsregler. Det er ikke gjort med det. Man har en anden ting: man giver ikke, som vi gør her i landet, og som man kan se på forsiden af Information i dag, 2 mia. kr. i tilskud til danske virksomheder, fordi man lader danske virksomheder korttidsparkere de ansatte, som man på grund af dårlig planlægning ikke har arbejdet til hele tiden, på dagpengesystemet. Jeg beder altså om, at overvejelserne må gå i retning af, hvordan vi får disse ting til at hænge ordentligt sammen, for sandheden er jo, at man bruger a-kassesystemet – og det koster ca. 2 mia. kr. om året – til at korttidsparkere folk på, og så fyrer man rask væk, når det passer ind, samtidig med at man stiller lønmodtagere på de danske virksomheder i den situation, at de er dårligere stillet end i de lande, vi ellers sammenligner os med, hvilket jo altid vil medføre, at bl.a. multinationale selskaber eller selskaber, der har datterselskaber her i landet, og som af en eller anden grund skal indskrænke, indskrænker i Danmark, ikke fordi de er specielt onde, men fordi det kan bedst betale sig.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg er enig med fru Lilli Gyldenkilde i, at vi